

έδειξεν ένθουσιασμόν άνάλογον εκείνων
των όντως φιλελλήνων.

Κι' άν δέν ένθουσιάζεσθε μέ τ' έδικά μας κλήη
κι' έμπρός σ' έκείνα στέκεσθε ψυχροί και νυσταλοί,
τότε δέν είσθε σύμμαχοι, τότε δέν είσθε φίλοι,
κι' ό Μενελίκ παρακαλώ νά μή σας ξαναστείλῃ.

Μά πώς σας φαίνεται κι' αυτό!.. σέ τούτον τόν αιώνα
νά θέλουμε κι' 'Αράπηδες νά' δοϋν τόν Παρθενώνα,
και θέαμα νά γίνεται σέ τέτοιους ζεπεσούραις,
όπου φορούνε μάλιστα 'ψηλοκαπελαδοϋραις.

Πέρασι και Σίναϊ θβάνουν' σ'τό κράτος τ'ών 'Ελλήνων
άπό τήν Τεχεράνη και τó γνωστόν Πεκίνον
μαθήματα νά πάρουν άπό τó Σύνταγμα του,
πού πάντοτε και τώρα δοξάζει τόνόμά του.

Και Πέρασι και Κινέζοι διψούν Ρωμηών Συνατάγματα,
θεσμούς και νέα πράγματα,
και μόνο σεις άκόμη
δέν μάθατε, καυμένοι,
τί Σύνταγμα σημαίνει,
και τί θεσμοί και νόμοι.

Πρέπει και σεις μ' έμαξ γιά κάποιον νά μείνετε...
αυτός ό Μενελίκ δέν ξέρει τί τού γίνεται.
Δέν είναι διόλου ρέκτης και προοδευτικός,
έλλ' ένας Αύτοκράτωρ όπισθοδρομικός,
πού μέ τής πολιτείας νομίζει τής παλλαιάς
πώς γίνονται δουλειάζει.

Και στένω κι' άπορώ
κι' έλλεθα δέν μ'πορώ
καλά νά καταλάβω
πώς δέν έπ'ηρ κάθο

κι' αυτός σάν τους Κινέζους, τους Πέρσας, και τους Άλλους,
μά χάσκει μαχαίρις μέ τους στενωκεφάλους.

"Αν τó πολίτευμά μας κι' έκείνος δέν εισάζη
σ'τό κράτος του μέ 'ήλων,
κι' άν μέ θεσμών ποιικίλων
τό πνεύμα δέν λυσάξη,
κι' άν σωτηρίου κάλπικς μαυρίλα δέν γνωρίση
ποτέ δέν θά μ'πορέση τήν 'Αρκτιά ν' άσπρίση.

Κρεια πού τó Σύνταγμα μάς δέν τ'ο μελετήσατε...
μά φορά και σεις παπάδες άπό μάς 'ζητήσατε,
μά δέν ήλθαν άπ' έδω μήτε δύο καλογέροι
γιά νά μάθετε και σεις πώς τó τρίβουν τó πιπέρι.

Κι' έζητήσατε νά λθούν ίερείς και δάκιοι Ρώσοι,
ώμως τώρα κι' άπό μάς θά σας έλθουν καμπόσοι
άπ' έκείνους τούς όσιους, πού 'βλογύθνε τήν κοιλιά των
και ξενίζου μακροθύμως φυγοδίκους σ'τά κελλιά των.

Σάν φίλος τώρα σας φιλό
και κατευόδιο σας καλό.

Νά π'ητε χαιρετίσματα σ'της Πόλις τόν Σουλτάνο,
κι' έκείνος είναι φίλος μας και μέ τó παραπάνω.

Και τούτου σήμερα θαρρώ πώς είναι σκέψις μόνη
πώς νά ζητήση Σύνταγμα μέσ' άπό τήν 'Ελλάδα,
πλην άν μέ νότες κάποτε ζητη νά μας πεισιμώρη
άγάπη δίχως πείσματα δέν έχει νοστιμάδα

Ο Φασουλής λιμάρει γιά κάποιον κατεργάρη.

'Εγώ πολλάκις έδωσα παντούς όρισμούς
σ'τους καθ' έμας θεσμούς.
'Αλλ' όμως κι' Άλλος κατ' αυτάς ίπποτής μας ώρατος,
κατ' Άλλους 'Ιθακήσιος, κατ' Άλλους Κερκυρατός,
κατώρθωσε μέ πνεύματος διαύγειαν σπανίαν
νά δώση κάπως έμπρακτον είς τούτους έρμηνείαν.

Διεθεδαίωνε πολλούς μεθ' έρκου σ'την πατρίδα
πώς έχει πρώτο φίλο του τόν Κόντε τόν σιστό,
κι' έτρεχε τής άμάξης του ν' άνοιγη τήν θυρίδα,
κι' ό κύριος Προϋπουργός τούλεγ' εχχαριστώ.

Μ' αυτά και μ' Άλλα πίστεψαν άληθινά καμπόσοι
πώς μερικιάς δουλιτσας τών μ'πορεί νά τής τελεσίωρη,
και γιά τήν μοσιεία του τού 'δινανε μπαξίσις,
γιατί κι' αυτός ό κουνενές
μ' δ'λαις τής σχέσεις τής τραναίς
δέν έβακτούσε κάλπικο τó δόντι του νά ζύση.

Τόν ξέρεις τόν Προϋπουργό;... μού δίνει και τó χέρι
και κάνω μ'πρός σ'τό σπ'ητι του σάν μολοσσός καρτέρι.
Ξέρω και κάθε Κόντε μας και καθεμιά Κοντέα,
και σύμβούλο τους μ' έχουνη σ' άπέξω και τά μέσα.

Κι' άν έχετε καμμιά δουλειά μ'πορώ νά τήν τελεσίωσω...
και πόσα θέλεις; τόσο.
'Αλλ' όμως ό Προϋπουργός είπε πώς δέν τó κάνει...
έγώ νά θέλω κι' έννοια σας... τελεσίωνει μάνι μάνι.

Και τούτον, όπού' κάθισε πάλλους κουτούς σ'τό χέρι
χωρίς και μιά μικρή δουλειά σέ τέλος νά τήν φέρη,
πολλοί μας άναμάρτητοι τόν 'βρίουν άπινετις,
μήτε τήν εξουνάδα του δέν έκτιμαξ κανείς,
άλλά τόν άπεκ'ρούσαν ώς σκύβαλον τής μοίρας
κι' ό τής 'Ιθακής γηγενείς κι' έκείνοι τής Κερκυρας.

Κι' ή πολιτεία χορηγεί τήν φυλακή γιά σπ'ητι
σ'τόν ψευτοφίλο τών τρανών και τόν ψευτομοσιήτη,
πλην όσοι τόν έπληθρυσαν νά κήνη τής δουλειάς των
μέ στόμφο περιφέρουν σ'τους όρόμους τής κοιλιάς των.

Τά πάντα, καθώς βλέπετε, συνήθη, φυσικώτατα,
και σύμφωνα μέ τους θεσμούς και Συναγματικώτατα.
'Όρα καλή, και τών θεσμών αύτην τήν έρμηνείαν
νά π'ητε και σ'τόν Μενελίκ και σ'την 'Αθυσσινίαν.

'Όρα καλή, κι' ό Μενελίκ νά παύση νάναι γάχα...
κρεια πού δέν προφθάσατε και τού Τσακό τας μάχας
νά θερμανθούν όλίγον τι τά μούτρα σας τά κρεια...
ώρα καλή... νά γράψετε και σ' δ'λους και σ' έμένα,
κι' άν βύσκουν μέσ' σ'τό κράτος σας πού κόσμου τά θηρία
έν τούτους αύτοκίλητον δέν έχετε κανένα.

Και καμώσους ποικιλίας,
μ' Άλλους λόγους άγγελίας.

Τόν Σπυρίδωνα Ξουρήν, τραπέζιτην μας δεσινόν,
τόν κι' 'Υποδευθυντήν τής Τραπεζίης 'Αθηνών
έπαξίως έκλεχθέντα, κι' ό Ρωμηός θεομώς συγχαίρει,
έπαιχμενος και κάτι ρηξικέλευθον νά φέρη.